

Sygn. akt II AKa 12/20

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2020 r.

4 Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski

Sędziowie: SA Piotr Brodniak SO del. do SA Iwona Gdula (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

5 przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Bogumiły Mateckiej

6 po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2020 r.

7 sprawy B. C. (1)

8 o odszkodowanie i zadośćuczynienie z ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

9 na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

10 o wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

11 z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt III Ko 348/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSO (del.) Iwona Gdula SSA Andrzej Olszewski SSA Piotr Brodniak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 12/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 06 listopada 2019 r., sygn. akt III Ko 348/19</p>	
<p>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające				

znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	W zakresie zasądzonego zadośćuczynienia – obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w zw. z art. 552 § 1 kpk oraz z art. 445 § 1 i 2 kc poprzez błędną wykładnię skutkującą uznaniem, że w okolicznościach niniejszej sprawy sumą odpowiednią zadośćuczynienia za krzywdę doznana przez B. C. (1) na skutek niesłusznego pozbawienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>wolności w okresie od dnia 31 października 1945r. do dnia 30 kwietnia 1948r. w związku z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego jest kwota 450.000,00 zł, pomimo iż jest to kwota niewspółmierna do rozmiaru doznanych przez niego krzywd i cierpień, ich intensywności i nieodwracalnego charakteru, zaś okoliczności te przemawiają za zasądzeniem na rzecz wnioskodawcy wyższej kwoty zadośćuczynienia;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Nie może być mowy o obrazie prawa materialnego, skoro Sąd Okręgowy, co wynika wprost z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, zastosował cytowane w zarzucie przepisy i zasądził na rzecz wnioskodawcy określoną kwotę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikłą z wykonania orzeczenia. Przepis</p>			

ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego wskazuje na zadośćuczynienie, a obowiązkiem Sadu merytorycznego jest miarkowanie kwoty zadośćuczynienia w oparciu o przepisy ustawy Kodeks cywilny. Z kolei przepis art. 552 § 1 kpk wskazuje jedynie na prawo żądania od Skarbu Państwa odszkodowania za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, wynikłe z wykonania względem niego w całości lub w części kary, której nie powinien był ponieść. Wnioskodawca zaś z tego prawa skorzystał, a Sąd żądaniu uczynił zadość. Z kolei uważna lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wskazuje wprost, iż miarkując kwotę zadośćuczynienia Sąd baczył, aby

było on odpowiednie tj. uwzględniało ustalone w postępowaniu okoliczności rzutujące na rozmiar krzywdy wyrządzonej osobie internowanej, co przecież wynika właśnie z przepisów Kodeksu cywilnego, a zwłaszcza art. 445 § 1 kc. Okoliczność, że kwota zasądzona przez tenże Sąd nie jest tożsama, z tą, jakiej domagał się wnioskodawca, nie oznacza w żadnym razie, że nastąpiła obraza prawa materialnego, a wręcz przeciwnie te zostały prawidłowo zastosowane. Tym samym ewidentnie wadliwie został sformułowany zarzut, gdyż apelujący powinien sformułować zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojskowego Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt o.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Skoro Sąd I instancji prawidłowo zastosował art. 8 ust. 1 ustawy z

dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w zw. z art. 552 § 1 kpk oraz z art. 445 § 1 i 2 kc, co wprost wynika tak z treści zaskarżonego wyroku, jak i jego pisemnych motywów, to nie może być mowy o naruszeniu prawa materialnego, a tym samym wniosek o podwyższenie kwoty zadośćuczynienia i zasądzenia odszkodowania musiał się okazać niezasadny.

3.2.

W zakresie zasądzonych zadośćuczynienia zarzut obrazu przepisów prawa materialnego tj. art.445 § 1 i 2 kc w zw. z art. 448 kc w zb. z art. 552 § 1 kpk poprzez błędną wykładnię i uznanie roszczenia wnioskodawcy za wygórowane w części dotyczącej krzywdy i przyjęcie, iż kwotą adekwatną będzie kwota 450.000zł z tytułu doznanych przez B. C. (1) cierpień

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

psychicznych,
fizycznych, skutków
zdrowotnych, a
także z powodu
pozostającego na
całe życie poczucia
niesprawiedliwości,
podczas gdy należy
prawidłowo uznać,
że niezasadne jest
oddalenie przez Sad
I instancji wniosku
w pozostałej części,
a w konsekwencji
zasądzenie
nieadekwatnej do
całokształtu
okoliczności
niniejszej sprawy
tj. do przyczyn i
okoliczności
aresztowania,
obiektywnie
długiego okresu
izolacji, trudnych
warunków w czasie
odbywania kary oraz
ogólnych warunków
pobytu w celach,
które spowodowały
pogorszenie stanu
zdrowia fizycznego i
psychicznego
wnioskodawcy,
okrutnego
traktowania
wnioskodawcy przez
funkcjonariuszy w
trakcie osadzenia,
negatywnych
przeżyć
psychicznych,
przerwania planów
życiowych na skutek
izolacji oraz
trudności
związanych z
powrotem do

	normalnego życia po uzyskaniu wolności;		
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Nie może być mowy o naruszeniu prawa materialnego, skoro Sąd I instancji miarkując kwotę zadośćuczynienia uwzględnił wszystkie cytowane przez apelującego przepisy. Z przepisów przy tym wprost wynika, jakie okoliczności winien Sąd ten uwzględnić, a to może co najwyżej pozwolić apelującemu na sformułowanie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych – o czym poniżej. Wszystkie przy tym okoliczności związane z długością pobytu w warunkach izolacji, warunkami bytowymi tam panującymi, różnego rodzaju cierpieniami fizycznymi, psychicznymi i konsekwencjami stąd płynącymi dla jego dalszego życia już na wolności Sąd merytoryczny uwzględnił, co wprost przecież			

wynika z uzasadnienia.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasadzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojkowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt o.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro Sąd I instancji prawidłowo zastosował art.445 § 1 i 2 kc w zw. z art. 448 kc w zb. z art. 552 § 1 kpk, co wprost wynika tak z treści zaskarżonego wyroku, jak i jego pisemnych motywów, to nie może być mowy o naruszeniu prawa materialnego, a tym samym wniosek o podwyższenie kwoty zadośćuczynienia i zasądzenia odszkodowania musiał się okazać niezasadny.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>W zakresie zasądzonego zadośćuczynienia – obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 ustawy lutowej i błędne przyjęcie, że Sąd dostatecznie docenił okoliczności związane z aresztowaniem i odbywaniem kary i brak było podstaw do uwzględnienia wszystkich żądań w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>wysokości określonej we wniosku B. C. (1) oraz uznanie, iż były one wygórowane, ocenione zbyt subiektywnie, a przeżycia wnioskodawcy i doznane krzywdy nie były z tak intensywne, aby uznać za zasadne w całości jego roszczenie z tytułu zadośćuczynienia, podczas gdy w wyniku niesłusznego aresztowania i odbywania kary pozbawienia wolności wnioskodawca doznał takiego rodzaju cierpień psychicznych i fizycznych, że wymagają one rekompensaty w pozostałej kwocie, co w konsekwencji przekłada się możliwość objęcia tym przepisem krzywd dalej idących.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W tym miejscu kolejny raz należy podkreślić, że zarzut obrazy prawa materialnego musiał okazać się</p>			

bezzasadny, skoro Sąd merytoryczny zastosował właśnie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i w oparciu o to uregulowanie oraz o przepisy Kodeksu cywilnego zasądził na rzecz wnioskodawcy stosowne zadośćuczynienie.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojskowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt o.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Skoro Sąd I instancji prawidłowo zastosował art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, co wprost wynika tak z treści zaskarżonego wyroku, jak i jego pisemnych motywów, to nie może być mowy</p>	

<p>o naruszeniu prawa materialnego, a tym samym wniosek o podwyższenie kwoty zadośćuczynienia i zasądzenia odszkodowania musiał się okazać niezasadny.</p>			
<p>3.4.</p>	<p>W zakresie zasadzonego zadośćuczynienia – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na niedostatecznym ustaleniu rozmiaru krzywdy B..C. (1) oraz nie wzięciu pod uwagę wszystkich okoliczności mających wpływ na jego wymiar, w tym takich zdarzeń, które potęgowały jego krzywdę moralną, pomimo tego, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika odmienny stan faktyczny sprawy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelujący zarzucając wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych</p>			

przyjętych za
podstawę wyroku
i mający wpływ
na jego treść
nie wskazał na
żadne okoliczności,
których Sąd
merytoryczny nie
uwzględnił. Co
więcej argumentacja
zawarta w skardze
jest powieleniem
tej przedstawionej
w postępowaniu
pierwszoinstancyjnym,
która była przecież
przedmiotem
szczegółowych
rozważań w
pisemnych
motywach
zaskarżonego
wyroku. I tak
Sąd ten uwzględnił
przyczyny i
okoliczności
aresztowania, długi
czas izolacji,
warunki, w jakich
wówczas przebywał,
towarzyszący mu
strach i stres,
pogorszenie się
stanu zdrowia
fizycznego i
psychicznego,
okrutny sposób w
jaki go traktowano.
Nadto fakt, że
pokrzywdzenie to
miało charakter
bardzo znaczny,
zwłaszcza że
wnioskodawca w
chwili zatrzymania
był bardzo młodym
człowiekiem.
Wszystkie te
okoliczności
wynikają tak z

akt sprawy III Ko
826/18,
zgromadzonej w
toku postępowania
dokumentacji, ale
przede wszystkim
relacji samego
wnioskodawcy. Nie
jest przy tym
prawdą, jak twierdzi
skarżący, że Sąd
rozmiaru owych
cierpień nie ocenił w
sposób
indywidualny. Ów
indywidualny
sposób miarkowania
nakazują
obowiązujące
przypisy, które
wskazują przecież
na ogólne reguły.
Uważna zaś lektura
uzasadnienia
wskazuje, że nie
tylko jakie
okoliczności Sąd
uwzględnił
miarkując kwotę, ale
jaki mnożnik przyjął
w odniesieniu do
30 miesięcy izolacji.
W żadnym razie
nie sposób uznać,
aby kwota ta była
symboliczna, wręcz
przeciwnie, zdaniem
Sądu odwoławczego,
jest ona nawet
rażąco wysoka. W
odniesieniu do
każdego miesiąca
przyjęto
trzykrotność
przeciętnego
wynagrodzenia
miesięcznego w
dacie orzekania.

Wniosek		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasadzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojkowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt 0.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

do ponownego rozpoznania.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Nie może być mowy o błędzie w ustaleniach faktycznych skoro kompletny materiał dowodowy Sąd I instancji w sposób staranny i logiczny ocenił. Wskazał przy tym, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Tym samym brak było podstaw do podwyższenia kwoty zadośćuczynienia i zasądzenia odszkodowania.			
3.5.	W zakresie zasądzonego zadośćuczynienia – naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art.7kpk polegające na dowolnej ocenie dowodów i wyciągnięcie z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wniosków sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że zasądzona kwota zadośćuczynienia jest kwotą symboliczną w stosunku do realnej skali cierpień doznanych przez wnioskodawcę oraz długiego okresu izolacji.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Apelujący formułując zarzut nie przedstawił żadnej argumentacji, która mogłaby skutecznie podważyć stanowisko Sądu Okręgowego, ale i okoliczności, których tenże Sąd by nie uwzględnił, czy nieprawidłowo wyważył miarkując kwotę zadośćuczynienia nie uwzględnił. Oczywistym jest, na co wprost wskazuje uważna lektura pisemnych motywów zaskrzonego wyroku, że warunki panujące w więzieniu były bardzo ciężkie i</p>			

niehumanitarne, a on sam bardzo młodym mężczyzną. Długotrwała izolacja wywarła piętno na jego dalszym życiu i to zarówno w sferze fizyczności, jak i psychicznej. Dotyczyło to nie tylko okresu odbywania kary, ale wcześniejszej izolacji w związku z aresztowaniem i sposobu przesłuchań. Nie mogło wyrzec postulowanego skutku kolejny raz przytaczanie przez skarżącego szczegółów od momentu aresztowania wnioskodawcy aż do jego uwolnienia. Te bowiem okoliczności, co kolejny raz należy podkreślić, Sąd I instancji, w całości uwzględnił. Nie ma znaczenia przy tym, że w innej sprawie za zaledwie 6 dni zatrzymania zasądzono kwotę 120.000zł. Zasądzona kwota zawsze odnosi się do różnych, indywidualnych okoliczności związanych, tak z osobą wnioskodawcy, jak i warunkami izolacji. Zasądzona przy tym kwota miarkowana

<p>wedle czytelnych zasad, w ocenie Sądu odwoławczego, jest wręcz nadmiernie wysoka.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasadzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojkowego Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt 0.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro Sąd Okręgowy kompletny materiał dowodowy w sposób staranny i logiczny ocenił, to owa ocena pozostaje pod ochroną art. 7 kpk, co czyni wniosek o podwyższenie kwoty zadośćuczynienia i zasądzenia odszkodowania bezzasadnym.</p>			
<p>3.6.</p>	<p>W zakresie odszkodowania – obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 552 § 1 kpk w zw. z art. 558kpk oraz art. 445 § 1 i 2 kc poprzez błędną ich wykładnię i w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że wnioskodawcy nie należy się odszkodowanie na skutek niesłusznego pozbawienia wolności w okresie od dnia 31 października 1945r. do 30 kwietnia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>1948r. w związku z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i tym samym niesłuszne oddalenie wniosku o odszkodowanie i nieprawidłowe uznanie, iż brak jest odpowiedzialności Skarbu Państwa z powyższego tytułu, gdyż zdaniem Sądu I instancji B. C. (1) był na utrzymaniu rodziców, mało pracował lub pracował dorywczo, podczas gdy powyższe ustalenie Sadu przeczy zasadzie pełnej kompensacji szkody, zgodnie z którą odszkodowanie powinno odpowiadać kwocie stanowiącej pełne naprawienie doznanej i zasadne jest zasądzenie kwoty 165.917 zł z tytułu ustanowienia obrońcy B. C. (1) oraz tytułem utraconego wynagrodzenia za okres od 31.10.1945r. do 30.04.1948r.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Apelujący domagając się odszkodowania stanowiąc w pierwszej kolejności rzekomo utracone wynagrodzenie nie zauważa, że z zeznań B. C. (1) wprost wynika, że był on przed zastosowaniem aresztu na utrzymaniu rodziców i nigdzie nie pracował. Co więcej w gospodarstwie rodziców w ogóle mało pomagał i nie wie, czy zarabiał na swoje utrzymanie. Nie otrzymywał żadnego wynagrodzenia, a tym samym nie wykazał, aby poniósł w tym zakresie jakąkolwiek szkodę. Stanowisko skarżącego, że wnioskodawca miał stabilne źródło utrzymania świadczy li i jedynie, że był na utrzymaniu rodziców. Okoliczność, że 5-ha gospodarstwo, z którego rodzice utrzymywali swoją 7 osobową rodzinę dobrze prosperowało nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale

dowodowym. Co więcej ustanowiony obrońca z wyboru w procesie został za pieniądze ojca. Wnioskodawca pieniędzy mu nie zwracał, a nawet nie wskazał, ile owe wynagrodzenie wynosiło. Skoro tak, nie uczynił zadość ciężącemu na nim obowiązki. Skoro tak nie może być mowy o obrazie przepisów postępowania materialnego wskazanych w zarzucie, gdyż orzeczenie w tej części zostało oparte na ich podstawie, a Sad I instancji trafnie wskazał, że odszkodowanie było nienależne i powództwo w tej części oddalił.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

orzeczonej na mocy wyroku wojkowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn. akt 0.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Nie może być mowy o obrazie prawa materialnego, skoro Sąd I instancji orzekał w oparciu o obowiązujące przepisy prawne, stanowisko swoje w sposób przekonywujący uzasadnił przede

wszystkim w oparciu o relacje samego wnioskodawcy.		
3.7.	W zakresie odszkodowania – obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 8 ust. 3 ustawy lutowej – w zw. z art. 445 § 1 i 2 kpk poprzez ich błędną wykładnię i w konsekwencji oddalenie wniosku o odszkodowanie za szkodę doznaną wskutek utraconego wynagrodzenia za okres od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. i z tytułu ustanowienia obrońcy B. C. (1), podczas gdy szkody te pozostają w normalnym związku przyczynowo-skutkowym z postępowaniem karnym, skazaniem wnioskodawcy i wykonaniem względem niego kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Z prawidłowych wywodów Sądu Okręgowego wynika, że o ile okres pobytu w izolacji nie budzi wątpliwości,		

podobnie, jak i to że z uwagi na jego rodzaj oraz charakter wnioskodawca nie mógł w tym okresie zarobkować, to jednak pomiędzy wykonaniem opresyjnego wyroku, na podstawie, którego wykonywano wobec niego karę, a wcześniej stosowano areszt, a dochodzonym odszkodowaniem nie istniał związek przyczynowo skutkowy. Ze sformułowanego wniosku wynika, jakiej kwoty odszkodowania wnioskodawca się domaga i z jakiego tytułu, ale przecież ów związek jest warunkiem sine qua non. Skoro wnioskodawca nie wykazał, że szkodę poniósł, a odnośnie utraconego zarobku wręcz wskazał, że żadnego nie utracił, gdyż pozostawał na utrzymaniu rodziców, którym tylko dorywczo pomagał i nie wie, czy w ogóle zapracował na swoje utrzymanie, to oczywistym jest, iż odszkodowanie jest nienależne. Podobnie, jak z tytułu

<p>wynagrodzenia ustanowionego obrońcy, gdyż koszty w tym zakresie poniósł ojciec, a nie wnioskodawca.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasadzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojskowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt o.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Nie może być mowy o obrazie prawa materialnego, skoro Sąd I instancji orzekał w oparciu o obowiązujące przepisy prawne, stanowisko swoje w sposób przekonywujący uzasadnił przede wszystkim w oparciu o relacje samego wnioskodawcy.</p>			
<p>3.8.</p>	<p>Obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 481 § 1 kc poprzez jego niezastosowanie i przyznanie odsetek ustawowych, podczas gdy we wniosku wnioskodawca domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo
niezasadny

Zarzut obrazy art. 481 § 1 kc także nie okazał się zasadny. Zgodnie z cytowanym przepisem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z treści zaskarżonego wyroku wprost wynika, że Sąd Okręgowy zasądził kwotę zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku. Tym samym oczywiste jest, że odsetki te obejmują czas opóźnienia i wskazywanie, że odsetki odnoszą się „za opóźnienie” jest zbędne, bowiem kwestia związana z rozumieniem tego pojęcia i wypłatą powiększonego zadośćuczynienia o należne odsetki

<p>jest w świetle orzecznictwa sądów powszechnych i stanowiska doktryny kwestia oczywistą.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasadzenie na rzecz wnioskodawcy dalszej kwoty w wysokości 4.655.526,00zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku z wykonaniem kary pozbawienia wolności od 31.10.1945r. do 30.04.1948r. orzeczonej na mocy wyroku wojkowego Sadu Okręgowego w Łodzi z dnia 25.02.1946r., sygn.. akt 0.671/46 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwoty 165.917,00 zł tytułem odszkodowania z ww. tytułu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro w zaskarżonym orzeczeniu Sąd merytoryczny wskazał, że zasądzona kwota ma być zasądzona wraz z ustawowymi odsetkami, a została ona orzeczona w oparciu o obowiązujące przepisy i w sposób staranny oraz logiczny uzasadniony, to brak podstaw do zamiany wyroku bądź też jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.

0.15.1.

Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

0.1 I

Przedmiot utrzymania w mocy

0.1 Zasądzona częściowo kwota zadośćuczynienia za doznana krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami i oddalenie wniosku w pozostałej w części – w tym w całości odnośnie odszkodowania.

Związłe o powodach utrzymania w mocy

Skoro kompletnie zgromadzony materiał dowodowy Sąd I instancji poddał wnikliwej i logicznej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego, to ocena ta pozostaje pod ochroną art. 7kpk. Nie może być mowy o naruszeniu prawa

materialnego, skoro Sąd ten zastosował obowiązujące przepisy prawa w sposób prawidłowy.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Na podstawie art. 13 ustawy z dnia		

	23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego kosztami postępowania odwoławczego obciążono Skarb Państwa.
7. PODPIS	
del.SSO Iwona Gdula SSA Andrzej Olszewski SSA Piotr Brodniak	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawcy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wysokość zasądzzonego zadośćuczynienia, oddalenie wniosku w zakresie odszkodowania		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana